

WOBBE

Of: Het Asiel voor Betekenisloze Kinderen

Familievoorstelling/ Volwassenen voor kinderen

door

JANNA DE LATHOUDER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WOBBE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNA DE LATHOUDER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

6-8 acteurs, te weten:

- 1 tot 7 mannen
- 1 tot 7 vrouwen
- Voor de overige personages is het vrij in te vullen of dat mannen of vrouwen zijn.

PERSONAGEBESCHRIJVING:

4 acteurs verdelen de rollen:

1. Wobbe - in dit script een meisje, maar kan ook een jongen zijn.
2. Chris - vriend(in)
3. Rowan - vriend(in)
4. René - vriend(in)

En 2-4 acteurs verdelen de volgende rollen:

5. Vader van Chris
6. Moeder van Chris
7. Vader van Wobbe
8. Moeder van Wobbe
9. Politie van of -vrouw
10. Oma (of Opa)

(Indien deze rollen door 2 acteurs gespeeld worden, moet er soms snel gewisseld worden van rol en worden politie en oma soms door de een, soms door de ander gespeeld)

DECOR:

Dit speelt zich af in een gewone straat, in een gewoon huis. Dat kan minder of meer uitgewerkt worden in een decor.

In de scènes waarin de kinderen met hun fantasie spelen zijn ófwel uitgewerkte decors nodig met schip-elementen/vliegtuig-suggesties, ófwel wordt dat juist uitgespeeld met huis- tuin- en keukenmeubels en dan doet de verbeelding de rest.

Verder is van belang dat bij de dubbelrollen duidelijk zichtbaar is wie wie speelt.

1. HET BEGIN

(Wobbe, Chris, René en Rowan spelen dat ze op zee zijn. Ze zitten in zware storm)

WOBBE: Schip ahoy!

CHRIS: Haal de zeilen binnen!

RENÉ: Het waait te hard!

CHRIS: We moeten snel zijn, anders vergaat het schip.

Kijk jij bakboord of we nog goed gaan.

WOBBE: Nee, het gaat verschrikkelijk verkeerd. We gaan zinken, we zullen nooit aan land komen, we zullen op de grote zee vergaan.

CHRIS: Ik ga de matrozen kielhalen die hun best niet hebben gedaan.

WOBBE: Geen tijd voor.

CHRIS: Maar ze moeten gestraft worden, het is hun schuld dat we vergaan.

RENÉ: Het is hun schuld niet. Het is de schuld van de wind.

CHRIS: Dan gaan we de wind kielhalen.

RENÉ: Kan dat?

CHRIS: Kan me niet schelen, we doen het gewoon.

WOBBE: Misschien dat we het nog redden, als iedereen meehelpt.
Roeien!

(Ze roeien)

CHRIS: Het gaat helemaal verkeerd, we redden het nooit. Kijk jij stuurboord of we nog goed gaan.

WOBBE: Wacht! Land in zicht!

CHRIS: Waar.

WOBBE: Daar!

RENÉ: Ik zie het niet!

WOBBE: Kijk dan, daar! Zie je dat kleine zwarte puntje daar. Dat is land.

CHRIS: We zijn gered! Het is land! Net toen we dachten dat we het

nooit meer gingen redden, zagen we land. Waar zijn de matrozen, dit moeten we vieren.

WOBBE: Kan niet, de matrozen zijn zojuist begonnen met de wind te kielhalen.

RENÉ: Kunnen ze dat?

CHRIS: Ze doen het gewoon.

RENE : Schip Ahoy.

WOBBE: Nee, het schip is vergaan.

RENÉ: Eh...Land Ahoy!

(Alle rust keert weer)

CHRIS: Zag je hoe ik verdronk? Ik kreeg echt heel veel water binnen.

WOBBE: Ik ook, ik ook. Ik stikte bijna en toen kreeg ik de mast op mijn hoofd.

ROWAN: Bedoel je de giek?

WOBBE: Nee, de mast.

ROWAN: Volgens mij de giek.

WOBBE: Neehee, de mast. Jij weet ook niks van de zee, hè?

ROWAN: Nou en. Jij ook niet.

WOBBE: Wel!

ROWAN: Jij bent nog nooit op zee geweest.

WOBBE: Nou en. Jij ook niet.

ROWAN: Wel waar, toen ik heel klein was.

WOBBE: Daar weet je toch niks meer van.

ROWAN: Nou en. Ík ben tenminste op zee geweest, jij bent hooguit in Sappemeer geweest of zoiets.

(De andere kinderen lachen om Sappemeer)

WOBBE: Nou en. Ik weet ook genoeg over de zee.

ROWAN: Oh ja, hoe dan?

WOBBE *(praat Rowan na)* Oh ja, hoe dan?

...

Doe niet zo stom!

ROWAN: Je doet zelf stom...

(Praat Wobbe na die Rowan napraat) 'Oh ja, hoe dan?'

WOBBE: *(praat Rowan na die Wobbe napraat die Rowan napraat)*
"Oh ja, hoe dan?"

(Dit herhaalt zolang het erger en debieler kan)

2. VOORSTELLEN

CHRIS: Stop. Eerst voorstellen. Jij begint.

(Wobbe verzamelt moed om zich voor te stellen aan het publiek)

WOBBE: Hai.

Ik heet Wobbe...

(Alle anderen grinniken)

Ik heet Wobbe...

(Alle anderen grinniken weer)

Ik heet Wobbe...

(Alle anderen grinniken weer)

Laat maar!

CHRIS: Ik heet Chris. En mijn moeder heet Marie en mijn vader heet John.

ROWAN: Ik heet Rowan. En mijn moeder heet...gewoon mama en mijn vader is dood. Maar op hem lijk ik het meest, zegt mama.

CHRIS: Ik lijk het meest op mijn moeder. Tenzij soms. Want dan lijk ik meer op mijn vader. Maar andere keren weer meer op mijn moeder. Maar weer andere keren, zoals toen die ene keer; dan lijk ik echt veel meer op mijn vader zegt mijn moeder. Maar daar is mijn vader het dan meestal niet mee eens.

WOBBE: Ik heet Wobbe en ik lijk nergens op. Ik lijk op niemand. Sommige kinderen lijken heel erg op hun vader, of op hun moeder. Nou, ik niet. Ik kán niet eens op ze lijken, want ik woon bij oma. En die is oud. Oma lijkt op een oud vrouwtje. Wat ze ook is. Dus daar lijk ik in ieder geval niet op. Ik lijk op niemand. Ik ben helemaal van mezelf. Dat is heel vervelend, want bij alles wat ik doe moet ik eerst nadenken: 'hoe zal ik het doen'. Want ik kan bij niemand afkijken hoe ik het moet doen. Ik moet alles zelf bedenken. Daarom gaat het soms mis en heb ik vaak ruzie. Zoals

laatst, toen ik René nog niet kende:

RENÉ: Jij kende mij nog niet.

WOBBE: Nee ik kende jou nog niet en toen gebeurde dit:

3. HERINNERING

(René en Wobbe gaan klaar staan om de herinnering na te spelen)

ROWAN: De Herinnering!

RENÉ: Hai.

WOBBE: Hoi.

ROWAN: *(tegen publiek)* Dat is René.

CHRIS: *(tegen publiek)* René was eerst heel verlegen.

ROWAN: *(tegen Chris)* Net als haar moeder.

CHRIS: *(tegen Rowan)* Net als haar moeder, ja.

ROWAN: ...én haar vader.

CHRIS: ...én haar vader, ja.

ROWAN: Ik denk dat het daardoor komt dat René zelf ook verlegen was.

CHRIS: Waarschijnlijk, ja.

RENÉ: Hai.

WOBBE: Hoi.

RENÉ: Hai.

WOBBE: Hoi.

RENÉ: Hai.

WOBBE: ...

Ja wat wil je nou? Kijk niet zo!

(René gaat geschrokken af)

Oeps.

(Roept na) Sorry!

Te laat.

Ik ben zo stom.

ROWAN: Einde herinnering!

CHRIS: Kwam ze niet meer terug?

WOBBE: Jawel. Uiteindelijk wel.

(René terug)

RENÉ: Nu zijn we zelfs vrienden.

WOBBE: Maar als ik wist op wie ik leek, zou zoiets me nooit gebeuren. Ik wil op iemand lijken!!!

4. WAARSCHIJNLIJK

RENÉ: Ik lijk op iedereen. Ik lijk op allebei mijn ouders. Ze ruziën zelfs op wie ik het meest lijk. Zoveel zelfs dat ze het soms aan mij vragen.

PAPA: Op mij, op mij, op mij!

MAMA: Op mij, op mij, op mij!

(Papa en mama zuchten. En draaien zich naar René)

PAPA: Lieve schat...

RENÉ: En daarmee bedoelen ze dan mij.

MAMA: Wij komen er niet uit, dus wil jij het ons vertellen?

PAPA: ...op wie lijk jij het meest?

RENÉ: Daar moet ik dan lang over nadenken.

(René denkt lang na)

Waarschijnlijk....nee.

Vermoedelijk...nee.

(René denkt weer lang na, terwijl pa en ma ongeduldig wachten)

MAMA: Misschien lijkt ze toch meer op jou. Jij moet ook altijd zo lang nadenken.

RENÉ: Wacht, ik weet het bijna! Ja!

Nee!

Jawel toch! Nee, toch niet.

PAPA: Nee hoor, ik denk dat ze meer op jou lijkt. Jij kan ook nooit kiezen.

MAMA: Op jou, op jou, op jou!

PAPA: Op jou, op jou, op jou!

5. TYPISCH

WOBBE: Pffff. Soms is het maar goed dat ik op niemand lijk. Stukken makkelijker.

Mijn oma zegt: 'Typisch. Dat is typisch iets voor jou.'

En dan weet ik dus nog niks.

ROWAN: Lijk je dan niet gewoon op je oma?

WOBBE: Dat kan nooit. Mijn oma is zo oud dat ze in elkaar zakt van de rimpels, daardoor is ze zo klein geworden dat je haar haast niet kan zien.

CHRIS: Kan dat?

WOBBE: Het is gewoon zo. Misschien is ze nu wel hier, zonder dat we het door hebben.

(Chris, René en Rowan weten niet of ze het moeten geloven, maar checken vanuit hun ooghoeken toch maar even of Wobbes oma in de buurt is)

ROWAN: Jij boft.

Bij mij zeggen ze: 'Je lijkt net je moeder, die vergeet ook altijd alles.' Of: 'Heb je nou weer vlekken op je kleren? Dat deed je vader ook steeds.' Echt stomvervelend, want bij alles wat ik doe ga ik me afvragen; doe ik dat nou van mezelf, of omdat mijn ouders dit ook doen?

WOBBE: Nee, ik dan. Als ik iets stuk maak: 'Typisch iets voor jou'. Of als ik verdwaal: 'Typisch iets voor jou', of als ik iets vergeet: 'Typisch'. Of als ik ruzie heb: 'typisch, typisch, typisch'. Of als ik...

ROWAN: Ruzie? Heb jij vaak ruzie?

WOBBE: Voortdurend. Ook al mag dat niet van mijn oma, toch heb ik de hele tijd ruzie.

ROWAN: Waarom?

WOBBE: Waarschijnlijk omdat ik op niemand lijk.

CHRIS: Dat is wel waarschijnlijk ja.

ROWAN: Oh ja, ik snap het. Met wie heb je dan ruzie?

WOBBE: Met iedereen.

ROWAN: Echt waar?

WOBBE: Heb jij nooit ruzie?

ROWAN: Nooit.

WOBBE: Jawel hoor.

ROWAN: Nietes.

WOBBE: Wel waar.

ROWAN: Niet waar.

WOBBE: Welles, welles, welles.

ROWAN: Nietes, nietes, nietes!

Nietes, nietes, nietes, nietes, nietes, nietes, nietes!

WOBBE: Ha!

Zie je wel, daar heb je het al. Iedereen kan ruzie met mij krijgen.
Zelfs jij.

ROWAN: Oh.

WOBBE: Maar dat is typisch iets voor mij dat jij ruzie hebt met mij,
want zo ben ik. Dus het is niet jouw schuld.

ROWAN: Ik wil geen ruzie.

WOBBE: Ik ook niet, maar soms kan het niet anders.

Als je mij bent kan het niet anders. Dan heb je vaak ruzie, vooral
de laatste tijd.

CHRIS: Dus daarom is het typisch iets voor jou.

WOBBE: Omdat ik op niemand lijk.

CHRIS: Wow, echt niet leuk.

WOBBE: Nee. Ik zou veel liever wél op iemand lijken.

ROWAN: Wat een probleem.

ANDEREN: Ja.

WOBBE: Als ik wist op wie ik leek, dan kon ik zeggen: 'Hun schuld,
ik ben erfelijk belast!'

Als ik wist op wie ik leek, dan kon ik zeggen: 'Doe jij maar eerst, ik kijk wel'.

Als ik wist op wie ik leek, dan zou mijn leven een stuk makkelijker zijn.

Ik moet zoeken naar op wie ik lijk.

ANDEREN: Ja!

6. POGING ÉÉN

(Rowan en René komen op met megafoon en spandoek)

ROWAN: Gezocht: iemand die op Wobbe lijkt.

Ze heeft *(omschrijf wat Wobbe aan heeft en hoe ze er uit ziet)*

Iemand?

Iemand?

Iemand?

(Steeds minder enthousiast)

Iemand?

Niemand?

RENÉ: Wobbe is een lief meisje met een rare naam...

(Wobbe stompt René)

RENÉ: Au!...Maar daar kan ze niks aan doen. Ze lijkt op...nou kijk zelf maar.

(Wobbe neemt gauw een houding aan)

ROWAN: Als je iemand kent die op Wobbe lijkt, of als je zelf op Wobbe lijkt: bel dan.

(Rowan, René, Wobbe en Chris kijken rond en luisteren aandachtig)

ROWAN: Wordt er al gebeld?

CHRIS: Ik hoor niks, jullie?

RENÉ: Niemand?

ROWAN: Trrrrring!

RENÉ: Ja! We hebben een beller!

(Neemt denkbeeldige telefoon op)

Hallo?

(Rowan spreekt onverstaanbaar telefoonpraat)

RENÉ: Aha, u denkt dat u op Wobbe lijkt?

Dat weet ik niet, ik zal het aan Wobbe vragen.

Wobbe, wat is je lievelingskleur?

WOBBE: Rood.

RENÉ: *(in de telefoon)* Wobbe zegt: 'rood'.

(Rowan spreekt onverstaanbaar telefoonpraat)

Oh.

(Tegen Wobbe) Nee, rood is niet goed.

WOBBE: Geel?

RENÉ: *(in de telefoon)* Wobbe is van gedachten veranderd: het is toch geel. Niet rood, maar geel.

Oh.

(Tegen Wobbe) Ook niet goed.

WOBBE: Paars? Groen? Blauw? Lila? Magentazilver? *(Zoveel mogelijk kleuren noemen)*

RENÉ: Paars? Nee. Groen? Nee. Blauw? Nee. Lila? Nee. Magentazilver? Nee, nee, nee.

WOBBE: Ik weet geen kleuren meer.

(Rowan spreekt onverstaanbaar telefoonpraat)

RENÉ: Aha.

(Legt denkbeeldige hoorn neer)

Het moest grijs zijn.

Helaas, je lijkt niet op onze eerste beller.

WOBBE: Grijs. Dat had ik moeten weten. Iemand die nergens op lijkt heeft natuurlijk als lievelingskleur grijs. Vanaf vandaag is mijn lievelingskleur grijs.

En mijn geluksnummer is nul. En mijn lievelingsliedje is stilte. En mijn lievelingsverhaal is gewoon gebrabbel:

bribbrrrlblblrblerarblrra. Einde.

Laat maar. Ik ga wel ergens langs de weg zitten, tot het 'Asiel voor Betekenisloze Kinderen' me op komt halen.

ROWAN: Bestaat dat?

WOBBE: Mijn oma zegt het.

RENÉ: Jouw kleine, van rimpels in elkaar gezakte oma?

OMA: Jazeker, het Asiel voor Betekenisloze Kinderen bestaat.

Je krijgt er alleen maar koude pap te eten.

En de boeken staan vol met witte blaadjes.

En je bed is een plank met spijkers.

En de meesters en juffen lachen je de hele dag uit.

Een prachtplek om op te groeien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto